שינוי סקיבצת

ופם פיפס · דהם לא קיבם לאקיץ לקך מנחה מדם : שקפנם כשיכל כשרם · ואפ"ג דהיה כעזרה כשלר מנחה : כשיעוב בזיכין · כ) דהיה בהיכל לאכול מהאי קמיצה דאיכא כשיעור קמיצה: עד שלא פרקה · דהם לא קיבם לאקיץ לקך מנחה מחכשרה תורה אור קדם קמיצה ואפרינן לקמן (דף ה:) מן התנחה פרע למחכשרה ולאחם הפנים [ב] נופיה אמר לקמן (דף יב) [קדם קדשים] היא שלם נפרשה אחם מחלוקיה שלן פסולין : פשפרקה נפרם (שפה פלפם פסול · לקן מ"ע דלאכול פיקה [ג] (מלב) נפרם פ פסולה דהי פיריש מחכרין כין קמילה להקטיר כמזבח ואפרינן לקמן (דף ה:) דאפ"ג דמקמיריק קומץ מעליכו פיריש מחכרים כהיכלה: ופקפיר פליכו כ:כוריק[דלת] נפריק מנחה מנחה: כ:) פניע ופפ"ק נפרק · שכבו פם פעות כלאכול כפרק קמיד (דף מ:) מוקפין כפם כויכין כשכשו [ג] : שהם קפיצה · דהא מדיק לן פיקה ומיפכל דהא לאכול לקמן מן המנחה פרשה כ:) [ד]כשכחכרה מכשיעור כלאכול פה פיכל כיחד כל כשר כלא כמיכר מכשיעור קומץ עליהן? ופ"ק פלוגתא נינהו רבי אלעזר סבר לה כמ"ד שיריס שחסרו כין קמיצה להקטרה קומץ קומץ עליהן(ג)עופא חביתי כהן-גדול רבי יוחנן אמר ר) אינה קדושה לחצאין ור' אלעזר אמר מחוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין, א"ד אחא מאי מעמא דרבי יוחנן? דאמר קרא "מנחה מחביתין[ה]הבא מנחה ואח"כ חוציא את חביתיך כהן גדול לא היו באות חצאין אלא "המביא עשרון שלם ורצצה ותניא אילו נאמר מנחה מחציה היתה אומר מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב ח"ל מחציתה בבקר = מחצה משלם הוא מביא לחצאין אמר ליה רב גביהא מבי כתיב לרב אשי ו) והא"חלקה"כתיב בה? אמר ליה לא נצרכא אלא להביא שלם מביתו[ומי אר' יוחנן הכי והא אימר"ר פריש חצי עשרון ז) ודעתו להוסיף רב אמר אינו קדוש ור' יוחנן אמר קדוש (ז) ואם איתא ליליף מיחיד ומי אמר ר' יוחנן מילתא דמחייתין לא יליף ז) והאמר רבי יוחנן "שלמים ששחטן שלא בזמנן בהיכל כשרין הכתיב "ושחטו פתח אהל מועד" ומזמן

שלא יהא ספל חסר מעיקר: דעתו להוסיף *שאני "דתניא [מלאים את מלאים אלא שלמים"] (כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם) ואמר רבי יוסי אימתי בזמן שאין דעתו להוסיף אבל בזמן שדעתו להוסיף ראשון ראשון קדוש בהיכלו ל) אי ר' אלעזר ליליף מהיכי תיתא רב מילתא ממילתא לא יליף והאמר ר' מנחה קדושה בלא שמן (ולבלה לבונה) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חוטא(ל)ר' יוחנן לשיטתו דאמר ר' יוחנן "זאת תורת המנחה" מנחה קדושה בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חוטא, ושמן ולבונה יש קדוש ואי בלא האי, והאי בלא האי שמן שכן מצינו בלוג שמן של מצורע לבונה שכן מצינו בלבונה דבאה בבזיכין רבי חנינא אמר

מנחה שנקמלה בהיכל כשרה שנ מליט כשיעור בזיכין · ואם מחמר למחי לו קיקמר כי אלא יהא פפל מחמר מן המיקר כדאמר כשמוך נבי אלמים שנאחזן בהיכל ובני כהנים נקבלן בהיכל ואוכלים קדש קדשים ובידי מנחות י"ל דהחם כחיב (ויקרא) פחח אהל מועד השים משעד (שם ו) כאהר אהל מועד שיך למיעד אלא יהא ספל מחמר מן המיקר *לפי שאינה בכתוב בהאי מועד :

מקטיר עמיו אח בזיכין· פירש בקונטרס דלא נמיכין ממנחה ולא סיה ט לפרש ק דלקמן (דף ה:) פריך מינה למ"ד שיריים אחכשרין בקמילה דלקמיה אין מקטיר קומץ מליכן ואמרי רבי אלעזר[ד] היה נם פמועה ו ק לאמר ליישב :

מאי· פעמא דרבי יוחנן · ולית לים(ה) משום דליף מדם ונמחל קבלה היה בידו פעם זה לו מי כפרישים לפיל דלאחוק דרבי יוחנן מפרישים: ד'לאמר פעמא[ג]ממעך ה)(לאחן לאחנין קדום ולים ליה דרבי יוסי) : ולרבי מניעה פעמן נמה פעמא למנחת חוטא · תימה לכמי מני פעמן נמה נמחת נרבי חניעה דלקמן כפ' פרי חטאת (דף פו· פוכח דנמחת מביחין בביכוח פם הכהן ואח"כ כוכר מח) להולית ממנחת חביתין ומנחת מחביתין פעמה פעמן ולטנה ויל משום דמחלוקה היו מקמיק כמנחה של חביתין בביכוח פם הכהן ואיה נפלי